

Cuma Hutbesi, 19.08.2016

Mazlumu ve yetimi kardeş bilmek

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

عَنْ أَبِي أَمَامَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ مَنْ مَسَحَ رَأْسَ يَتِيمٍ لَمْ يَمْسَحْهُ إِلَّا بِاللَّهِ كَانَ لَهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ مَرَّتْ عَلَيْهَا يَدُهُ حَسَنَاتٌ , وَمَنْ أَحْسَنَ إِلَى يَتِيمَةٍ أَوْ يَتِيمٍ عِنْدَهُ كُنْتُ أَنَا وَهُوَ فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ وَقَرْنَ بَيْنَ أُصْبُعَيْهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى

Muhterem Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Vedâ hutbesinde sadece Müslümanlara değil, aynı zamanda tüm insanlığa şu vasiyette bulunmuş ve insanlığın bir aile olduğuna vurgu yapmıştır: **“Ey insanlar! Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Âdem’in çocuklarıdır, Âdem ise topraktır. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi; kırmızı tenlinin siyah üzerine, siyahın da kırmızı tenli üzerinde bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvada, Allah’tan korkmaktır. Allah yanında en kıymetli olanınız O’ndan en çok korkanınızdır.”**¹

Peygamber Efendimiz’in bu vasiyetini Hz. Ali (r.a.) efendimiz de, **“Ya dinde kardeş ya da insanlıkta eşit.”** şeklinde yorumlamıştır. Hem Efendimiz’in vasiyeti hem de Hz. Ali’nin yorumu hiç kimseyi ötekileştirmemekte; aksine ortak bir yön aramaktadır. O hâlde, tüm insanlara bu perspektiften yaklaşmak bizim görevimizdir. Hele bu insan bir de mazlum olursa, ihtiyaç sahibi olursa, yetim ve öksüz olursa sorumluluğumuz daha da ağırlaşmaktadır. Müslümanlar için mazlumun, ihtiyaç sahibinin dininin de, ırkının da, renginin de önemi yoktur!

Muhterem Cemaat!

Öte yandan, yetimliği çok iyi bilen Efendimiz ümmetine yetimlere sahip çıkmayı tavsiye etmiştir ve şu müjdeyi vermiştir: **“Kim Allah rızası için bir yetimin başını okşarsa, elinin dokunduğu her saç sayısınca iyilik yazılır. Kim yanında bulunan yetim erkek veya kız çocuğuna iyi davranırsa, Ben ve o kimse (şehadet ve orta parmağını birleştirerek) cennette şu ikisi gibi kardeşiz.”**²

İşte biz, Efendimiz (s.a.v.)’in bu müjdesine nail olabilmek, Allah’ın rahmetini kazanabilmek için yetimlere sahip çıkmalıyız.

Değerli Müminler!

İnsanı yeryüzüne halife olarak tayin eden Yüce Allah, Mâide suresinin ikinci ayetinde, **“İyilik (birr) ve takva üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın, Allah’tan korkun. Çünkü Allah’ın azabı çetindir.”**³ buyuruyor. Unutmayalım! Yardımlaşma ve paylaşma adına ortaya koyduğumuz bilinçli eylemlerimizle bir taraf oluyoruz. Diyoruz ki: Bizler mazlumun, mağdurun, yetimin yanında; zalimin ve gaddarın ise karşısındayız. Yani tarafımız ezilenlerin, yardıma ihtiyaç duyanların yanında, yetim ve öksüzlerin safında olacaktır.

Kur’ân-ı Ker’im’de namazın kılınmasının emredildiği ayetlerin arkasından zekâtla ilgili ayetlerin geldiğini görüyoruz. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bizleri yarım hurmayla da olsa sadaka vermeye teşvik etmiştir. Hatta yardımlaşmak, paylaşmak için elinde hiçbir şeyi olmayanlara **“Müminin mümine gülümsemesi sadakadır.”** diyerek gülümsemenin dahi vermek, paylaşmak, yardımlaşmak olduğunu öğretmiştir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Sizler Elhamdulillah her daim mazlum ve mağduru, yetimi kardeş bildiniz; onların acılarını paylaşıp, gözyaşlarını sildiniz. Allah sizlerden razı olsun ve bizleri mustazafların yardımına koşmakta daim kılsın!

İRŞAD | BAŞKANLIĞI

¹ Şuabu'l-İmân, 7/162, H. No: 4774

² Ahmed b. Hanbel, Müsned, H. No: 21575

³ Mâide suresi, 5:2